

MŪSŲ Lietuva

Jornal Lituanico «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S :
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$3,00

NR: 401 (10)

SÃO PAULO — BRASIL — 1957 M. KOVO MĒN. — MARÇO 8 D.

X METAI

Vasario Šešioliktoji Itapetiningoje.

KELIONĖS UŽRAŠAI.

Kun. Antanas Ausenka

Vasario mėn. 23 d., šeštadienį, 5,15 val. išvykau į Itapetiningą, autobusu "Cometa" Bilieto kaina: Cr. \$ 131,00. Pasiėkiau Sorocaba 9,40 val. Tenai, tolimesnei kelionei, reikia persikelti į kitą senesnę autobusą. Deja, šis dar buvo mechanikų rankose. Ir tik 10,30 val. išvykau tiesiog į gražiąją Itapetiningą.

Iki Sorocabos, kelionė vien malonumas. Toliau, didesnė kelio dalis dar neasfaltuota. Dulkių debesys kartais sunki na net kvėpavimą. Autobusas susitikdamas su kita mašina turėdavo greitį sulėtinti ir, kartais, beveik visai sustoti — šoferis kelio neįmatydavo. Todėl 80 kilometrų kurie skiria Sorocaba nuo Itapetiningos, reikalavo arti pustrėčios valandos. Paprastai šį kelionę įveikiama per dvi valandas.

Galop laikrodėlis rodo 12,55 val. ir štai jau Itapetiningos miestelio centras. Mano įpras toj išlipimo vietoj laukia mažą lietuvų reprezentantą, malonusis Bronius Bačkauskas ir geras mano bičiulis leitenantas David Cavalheiro Salem su savo automobilium.

Paruošiamųjų darbų daug, o laiko mažai. Bet automobilis viską palengvina. Apvaži- nėjim įvairias vietas. Šveicaras kun. J. Peter paskolina kilnomąjį altorių, klebonija duoda šv. Mišioms paramentus, o seselės vienuolės bene diktinės paskolina ir parengia visą kitą kas reikalinga šv. Mišioms ir Komunijai. Pas Buslius susitarim apie kelionę į Angatubos srities lietuvių ūkininkus Mazdaug 14 val. pietaujam pas bičiulį José Cavalheiro Salem. Gaila kad didysis lietuvių draugas Dr. João Cavalheiro Salem randasi Piracicaboje, savo žmonos brolio vestuvėse.

Provincijos miesteliuose, net ir didesniuose kaip Itapetininga (arti 25.000 gyventojų)

gyvenimas nėra taip skubus kaip didmiesčiuose. Vietiniams, rodosi, visai nesvarbu pavėluoti 2 ar 3 valandas. Taigi, sutarėm su vienu "taxi" šoferium, kad 15 valandą mus nuvežtų iki Angatubos, kur mūsų laukė p. Stasys Vilkas su savo traktorium su pritaikytu vežimu. Deja, šis šoferis atvyko tik 16,40 val. teisindasis:

— Šiandien buvo arti 30 vestuvių. Todėl atvykau trupučiuką pasivėlinęs.

— «Trupučiuką? Beveik dvi valandos. Traktorius lauks tik iki 17 val. Todėl dabar nebeturėsime susisiekimo su fazenda. Taigi teisinga, kad dabar mus nuvežtum iki pačios fazendos už tą pačią kainą.

Šoferis, išgirdęs tai nuo Kosto, pasikrapštė nosį, gailiai susininkė. dar pasikasinėjo pakaušį, gerai pasižiūrėjo į mus visus ir, šiek tiek prasijuokęs, sutiko:

— Gerai važiuojam. Jis žinojo, kad «ta pati kaina» buvo tik žodžiai, nors jis pilnai buvo užsitarnavęs tokiuos baumės.

Važiavo penkiese: Kostas Buslius su Žmona, Bronius Bačkauskas, Vladas Senvaitis ir šių užrašų kaltininkas. Bet jau nevažiavome į Angatubos miestelį (2000 gyventojų) «Nudūmėm» plentu kuris eina tiesiog per Vilką ir Senvaičių fazendas. Šis kelias jau asfaltuotas. Trūksta tik dviejų ar trijų tltų (jau stato mu). Tose vietose reikia daryti nemažą aplenkimą kol vėl įvažiuojama į plentą Šiuo keliu leidžiama dabar važiuoti tik lengviesiems automobiliams. Autobusams ir sunkvežimiams dar neleidžia naudotis šio vieškeliu, nes bijo, kad kello nepagadintų dar prieš oficialų jo «atidarymą».

(tęsa 3 pusl.)

Tarptautinės politikos apžvalga

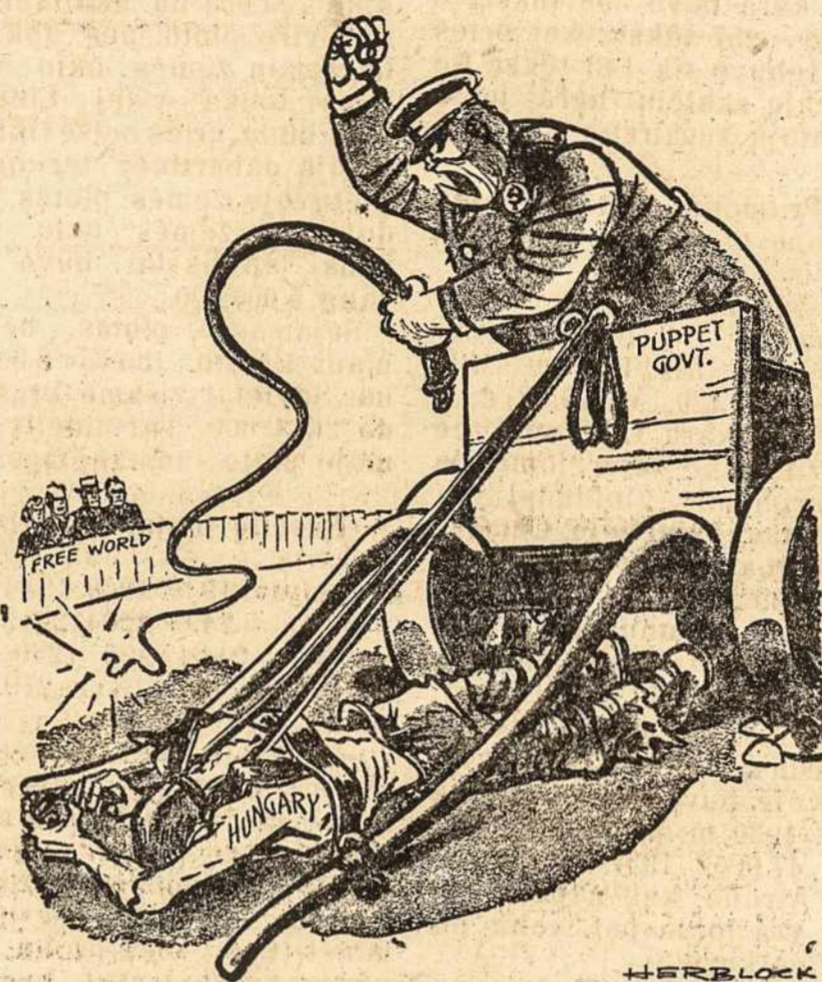
Užgavėnių savaitė tarptautinės politikos įvykiais buvo skurdi. Dėmesio centru dar tebebuvo Egipto-Izraelio santykiai. Pagaliau, amerikonių spaudžiami izraelitai pasi- traukė iš Akaba ir Gaza teritorijos. Jų vietą užėmė Jungtinių Tautų Organizacijos kariuomenė.

Egiptas irgi aprimo. Atsau-

kė kariuomenės mobilizaciją. Iš kitos pusės Amerikos užsienio reikalų ministeris Foster Dulles pranešė kad Sueso kanalas bus išvalytas ir laivai pradės plaukioti dešimties dienų laikotarpy. Jis tikisi, kad egiptiečiai jokių kliudymų nedarys anglų ir prancūzų laivams. Atrodo, kad Rytuose taika grįžta.

— Šią savaitę Amerikoje laukėsi Vakarų Vokietijos užsienio m. Heinrich Von Brentano. Vašingtone jis kalbėjosi su užsienio reikalų ministru Foster Dulles ir presiden-

tu Eisenhoweriu. Oficialiame pranešime sako, kad Amerikos ir Vokietijos vyriausybės nusistatymas įvairiais užsienio politikos klausimais pilnai sutinka. Vokietija turi

Kremlius tankiais trempia Vengrijos tautą, o laisvasis pasaulis tik stebi ir gražius užuojantos žodžius siunčia.

(USIS)

būt suvienyta ir tapti galinga jėga. Be jos Europoje būtų pavojinga tuštuma, kuri pavo- jun išstatytų visą Europą

Vakarų Vokietija už 1937 metų rubežius

Dabartinė Vak. Vokietijos vyriausybė, kuriai vadovauja krikščionys demokratai, jau seniau yra pasisakius už 1937 m. Vokietijos rubežius. Nese- nai buvo atsiklausta socialde- mokratų partijos, kuri po kri- kščionių demokratų yra stipriausia, kokia yra jų politi- ka Vokietijos rubežių klausimu. Partijos pirmininkas Olenhauer oficialiai atsakė, kad Vokietijos socialdemo- kratai stovi irgi už 1937 metų rubežius. Reiškia Vakarų Vo- kietija nereiškia jokių preten- zijų į Klaipėdos kraštą.

— Amerikos senatas patvir- tino «Eisenhowerio planą» arti miesiems viduriniams Ry- tams.

— Prie Vengrijos Austrijos rubežių atstatoma geležinė už- danga. Tiesiama spygliuotų vielų tvora ir daromos kitos kliūtys pabėgt.

— Į Italijos komunistų parti- jos kongresą Romoje turėjo atvykti so sovietų delegacija ir Suslovas. Italijos užsienio

reikalų ministerija buvo jau davusi leidimą. Kaip tik tuo metu «Elta Press» paskelbė žinių Suslovo ir Sierovo dar- bus Lietuvoje, Suslovo buvi- ma Lietuvoje 1944 m. reorga- nizuojant Lietuvos komunis- tų partiją ir žiauriausiai slo- pinant partizanų pasipriešini- mą. Visa spauda ir radijas tą žinią su plačiais komenta- rais panaudojo, šaukdami, kad lietuvių ir vengrų žudikas ne- būtų įsileidžiamas į Italiją. Dienraštis «Il Giornale d' Ita- lia» rašė, kad Suslovo, pagar- sėjusio žudynėmis Lietuvoje ir Vengrijoje, buvimas Romo- je yra ypač nepageidauja- mas ir kad tai gali sukelti in- cidentų. Dienraštis davė taip pat žinių apie jo veiklą, paimtų iš «Elta Press». Davė ir «Osservatore Romano».

— Dienraštis «Il Socole» di- delėmis raidėmis skelbė: «Sus- lovas, lietuvių ir vengrų žu- dikas atvyksta iš Maskvos su Chruščiovo įsakymais». Veda- majame straipsnyje «Kriminalis- tai» išsamiai aprašyta Sus- lovo ir Sierovo veikla Lietu- voje. Straipsnis baigtas šiais žodžiais: «Žmonijos išsigimė- liai, kaip Suslovas, neturi teisės į Italijos svetingumą. Šalin Suslovas iš Romos, šalin žudytojai iš krikščionybės sostinės!» Panašiai rašė dien- raštis «Il Tempo», «Il Popolo» «La Stampa» ir daugelis kitų.

P A D Ė K A

Šiuo nuoširdžiai dėkoju visiems už sveikinimus ir linkėjimus Vasario 16 d. proga.

São Paulo, 1957 m. kovo mėn. 2 d.

A. Polišaitis
Lietuvos Konsulas

Lietuva pagal Maskvos statistiką.

1956 m. Maskvoje Centrinė Statistikos Valdžva išleido «S SSR Liaudies Ūkis» (statistikos rinkinys), 262 pusl. knyga išimtinai statistikos duomenimis užpildyta. Nesimdamas iš esmės leidinį nagrinėti, noriu čia pateikti tik Lietuvą liečiančius duomenis.

Lietuvos teritorija, dabartinės sovietinės administracijos valdoma, nurodyta 65.000 ketvirtainių kilometrų (faktiškai 65.197).

Administraciškai kraštas su skirstytas į 87 rajonus, iš kurių 4 miestai: Vilniaus, Kaunas, Klaipėda ir Šiauliai. Iš viso miestų - 72, iš kurių 8 yra respublikinės priklausomybės (podčinienia). Miestų tų vardai nepaduoti. Be to, yra dar 1.224 vietų (selkie) sovietai.

Gyventojų parodyta: 1940 m. - 2,9 mil., o 1956 m. - 2,7 mil. Taigi, 200.000 gyventojų mažiau, negu buvo prieš sovietų okupaciją. Kadangi per tą laiką Latvijoje parodytas 100.000 gyventojų prieauglis, Estijoje irgi 100.000 prieauglis, o visoje Sovietų Sąjungoje 8,5 mil. prieauglis, tai reikia spėti apie labai didelį Lietuvos gyventojų išnaikintą skaičių. Bet tai - atskiros studijos reikalas.

Čia tik konstatuosime, kad su Lietuvos gyventojų parodomąja statistika yra neaiškumų, dėl kurių tenka įnešti korektyvų. Pagal Lietuvos šaltinius 1940 m. pradžioje Lietuvoje dabartinėse ribose gyventojų buvo 3 215 000. Justas Paleckis savo knygoje «Sovietskaja Litva», Valstybinės politikos literatūros leidyklos 1949 m. Maskvoje išleistoje, rašo:

«Pagal 1940 m. duomenis Sovietų Lietuvoje gyventojų yra 3.150.000. Galimas daiktas kad Paleckio parodytas skaičius yra tikresnis, nes 1940 m. pradžioje Vilniaus krašto gyventojai buvo paimti pagal duomenis, bet ne pagal surašėjimą.

Sovietų oficialioji statistika rodo 1940 m. pradžioje buvus 2 900 tūkst. Šitas gyventojų skaičius, pagal Lietuvos statistikos duomenis, buvo be Klaipėdos krašto su 154 000 gyventojų ir be tos Vilniaus srities dalies, apie 2.618 kv. km. su apie 100-135 tūkst. gyventojų, kurią Sovietai prie Lietuvos prijungė 1940 m. rugpjūčio mėn. Bet kai sovietai skelbia 1955 m. gyventojų vos 2,7, tas tik parodo nepaprastą Lietuvos gyventojų sumažėjimą, palyginus, kai 1940 m. pradžioje buvo 3215 tūkst.

V. Rastenis «The Baltic Review» Nr. 9 mėgina įvairiomis prielaidomis apskaičiuoti dabartinį Lietuvos gyventojų skaičių. Jo darbo ir pastangų yra labai silpna vieta, kai be jokių įrodymų rašo: 10.000 areštuota, 70 000 deportuota ir t. t. Jei būtų priedas «apie» galima būtų rimčiau priimti. Bet p. Rastenis padarė pagrindinę klaidą parodydamas, kad Lietuvoje buvo išnaikinta tik 150.000 žydų. Pagal 1923 m. gyventojų surašymą Lietuvoje buvo 154 321 žydai, o religiška - 157 527 izraelitai, kas sudarė 7,2% nuo 1.170.616 gyventojų. Tad 7,2% nuo 3 215 000 būtų 231 480 gyventojų. Betgi Vilniuje ir jo srityje žydų procentas buvo žymiai didesnis. Tad vis tiek tenka prileisti žydų buvus 250-300 tūkst. Nors jie nebuvo visi išnaikinti, bet nedaug jų ir beliko. Šis žydų skaičius, kaip ir daugybė kitų skaičių,

leidinyje skirtame tarptautinei informacijai, panaudoti per daug neatsargiai.

Įdomūs ir Lietuvos miestų gyveniojų skaičius. Vilniuje 200 tūkst., t. y. tiek pat, kiek buvo 1940 m., o Kaune - 195 tūkst., 1940 m. buvo 155 tūkst. Latvijos ir Estijos miestuose gyventojų prieauglis labai didelis: Rygoje - 565 tūkst., kai prieš karą buvo 398 tūkst., o Taline - 257 tūkst., kai prieš karą tebuvo tik 143 tūkst. Be bendrųjų skaičių nėra jokio gyventojų suskirstymo.

— Pramonė. Bendrai apie pramonę parodytas gamybos rodiklis procentais pagal 1940 m. imant 1940 m. gamybinę bazę už 100, gamybos rodiklis kilęs taip: 1950 m. - 191, 1954 m. - 420, o 1955 m. - 495. Prieš karą Lietuvoje cemento fabriko neturėjome. Dabar turimomis žiniomis, yra pastatytas Akmenėje. Cemento gamyba parodyta taip, 1954 m. 159 tūkst. tonų, o 1955 m. 204 tūkst. tonų.

Mineralinių trašų esą pagaminta: 1950 m. 11 tūkst. tonų, o 1954-1955 m. po 46 tūkst. tonų kasmet. Nepriklausomoje Lietuvoje buvo pagaminta per 1930 m. 45.000 tonų, 1939 m. 47.000, 1937 m. 43.000 tonų. Atrodo, kad zuperio gamyba yra tokia pat, kokia buvo prieš karą.

Medvilnės audinių parodo mi tokie skaičiai milijonais metrų:

1940	1950	1954	1955
2	5,4	11,6	12,6

Odinių batų gamyba tūkstančiais porų parodyta.

150	2276	4021	4929
-----	------	------	------

Laisvoje Lietuvoje nei medvilnės audiniai, nei pasiuvamųjų batų poros nebuvo skaičiuojamos. Už 1940 m. sovietai, matyti, paduoda tuos kiekius, kurie buvo pagaminti po to, kai pramonės įmonės buvo nacionalizuotos, jų propagandai tatau paranku.

Prieš bolševikų okupaciją Lietuvos gyventojai buvo apsilvę ir apsiavę ko nepagamino savo pramonė, išvežė davo iš užsienio. Be to, tada Lietuvoje plačiai tebuvo paplitęs paprotys austi namuose. Šiandien galimas daiktas, kad sovietai Lietuvoje daugiau išaudžia medžiagų ir daugiau pagamina batų. Deja, šitų gaminių nedaug Lietuvos gyventojai tegausa. Juos sovietai išgabena iš Lietuvos ter. Dabar Lietuvoje, kaip visi tiesioginiai ir netiesioginiai duomenys rodo, labiausiai trūksta, maisto, drabužių, apavo ir būtu.

Smulkaus cukraus gamyba parodyta tūkstančiais tonų.

1940 m.	1950 m.	1954 m.	1955 m.
24	32,5	38,1	47,6

Lietuvos statistika rodo, kad 1937 m. buvo pagaminta 34 214 tonų, o 1938 m. 24 318 tonų. Cukrinių runkelių į Lietuvos cukraus fabrikus atvežė iš Ukrainos - apie tai prane

ša 1955 m. spalio 11 d. Vilniaus radijas.

Žemės ūkis

Apie žemės ūki paduoda tokius skaičius: 4 800.000 hektarų žemės naudojamos žemės ūki reikalams, iš jos 3.900.000 ha naudmenų, o 2.700.000 sėjamas plotas.

Pagal 1938 ir 1939 m. Lietuvos statistikos metraščius Lietuvoje, be Vilniaus krašto, žemės naudojamos ūki reikalams buvo 4 293 310 ha. Vilniaus krašte galėjo būti apie 734 000 ha. skaitant 77% nuo viso ploto, nes tokia dalis žemių žemės ūki reikalams tenka visoj Lietuvoje. Tuo būdu prieš bolševikų okupaciją dabartinėje teritorijoje Lietuvoje žemės plotas, naudojamas žemės ūki reikalams, apytikriai buvo maždaug 5 000 000.

Sėjamas plotas, be Vilniaus krašto, buvo 3 004 160 ha. Sovietai visame krašte rodo 2 700 000. Tai didelis sėjamojo ploto sumažėjimas.

Pasėlių plotai 1000 ha.

Parodyta	1940	1950	1954	1955
bulvių	2497	2294	2242	2055
kviečių	211	225	240	214
ožių	203	183	279	168

— Matyti, kad sovietinėje sistemoje pasėlių plotai kasmet mažėja. Nei laukų derlingumas, nei bendras derlius kiekiais nerodomas, o tik procentais. Todėl čia vėlta paminti kad 1939 m. be Klaipėdos krašto visų grūdinių kultūrų derlius buvo 1 824 510 tonų o 1955 m. 418.000 tonų.

Gyvulių skaičius 1000 čiais

	1916	1941	1951	1953	1954	1955
Raguočių	934	1054	731	888	990	994
Melž. karvių	673	782	504	509	540	558
Kiaulių	858	1068	723	1281	1341	1260
avių	997	611	378	658	804	780
ožkų	-	15	24	74	78	60

Šiuose skaičiuose vėlta dėviena karvė.

a) Atrodo, kad per didelis gyvulių skaičius parodytas 1916 m., nes pirmosios vokiečių okupacijos metu Lietuvoje gyvuliai buvo labai išnaikinti. Reikia atsiminti okupanto principą, viena šeima,

b) Nepaprastai didelis gyvulių sumažėjimas 1951-1953 m., t. y. praėjus 6-8 metams po karo. Čia priežastis aiški - kolchozų įvedimas.

c) Didelis ožių skaičiaus padidėjimas, tai labai ryškus neturto ir vargo pažymys.

Trilypė žemės ūki sistema

	1950	1952	1953	1954	1955
Sovchozai	113	87	87	87	87
Mašinų traktorių stotys	113	127	135	135	135
Kolchozai	4500	2600	2200	1800	1800

Reikia paminėti, kad 1956 m. gale, kaip Vilniaus radijas rugsėjo 30 d. pranešė, buvo įsteigti septyni nauji sovchozai, o «Sovietskaja Litva» Nr. 232/56 pranešė dar apie vieno įsteigimą. Tuo būdu sovchozų dabar būtų 94.

Pagal 1956 m. «Tiesą» Nr. 22 kolchozų buvo 1787. Kiek jų dabar konkrečiai yra, nežinia, nes jei steigiami nauji sovchozai, reikia manyti, kad naikinami kolchozai. Vargu naujų plotų tiek surandama.

Kolchozai pagal ūkių, į kolchozą įjungtų, skaičių esą:

iki 100 ūkių	101 200	201 300	301 500	per 500
8%	47,7%	31,4%	12,5%	0,4%

Kolchozai pagal sėjos plotą:

iki 500 ha	501-1000	1001-2000	2001-5000
21,8%	49,7%	26,3%	2,5%

MTS aptarnaujančios kolchoz

6-10	11-20	per 20
31,8%	59,3%	8,9%

Statyba. Pravartu sustoti ir prie namų statybos, nors apie tai sovietiniame leidinyje beveik nieko nepaskelbta, išskiriant tai, kad Vilniuje esą 1.900.000 kv. m. gyvenamojo ploto. Bet šitą spragą šiek tiek užpildė Vilniaus radijas 1956 m. gruodžio 29 d. Čia buvo pasakyta, kad visais po kario metais Lietuvoje buvo

Venancijus Ališas

Nubudimas

Ko atplauki, lyg baltas debesėlis, į čionai?
Į saulės naktį - ko per gilų miegą atplauki,
Jei su manim lig ryto niekad nepasilieki.
O pakeli sparnus, vos pakelia sparnus sapnai?

Kaip vėjų piemenaitė rūsčia marių krūtine
Atvaro ērelius iš Okeano pakraščiu,
Taip tu viršum bangų grįžti plasnojančiu paukščiu:
Negali niekas tau pastoti kelio į mane.

Tarytum, Tėviškės regėjimai skaisčiuos garuos,
Kurie iškildavo ramioj saulėlydžių tyloj...
Ak, mano mintys ligi šiolei glamonėja juos!

Tai tu. Tai tu! Pakol karštam snūdimo spinduly
Subaigia tirpti ledo gėlės ūkanų saloj,
Atvožiu sunkų bluosą. Bet tu vėl - toli toli...

pastatyti 5495 gyvenamieji namai su 299.000 kv. m gyvenamojo ploto. Paskutiniame 1951-1955 m. penkmetėje buvo pastatyta 4291 gyvenamasis namas, o 1955 buvo pastatyta 1113 gyven. namų su 69.000 kv. m. grindų ploto.

Laisvoje Lietuvoje, be Vilniaus ir Klaipėdos kraštų, buvo pastatyta 1939 m.) 6692 gyven. namai, su 2.099.100 kv. m. kurių padaliję iš 3, gauname apie 699 710 kv. m. gyvenamojo ploto. Tai nepaprastai ryškus tarp laisvojo ir sovietinio ūki skirtumo pavyzdys. Mažesniame plote laisva Lietuva per vienerius 1939 metus pastatė daug daugiau gyvenamų namų su daugiau kaip dvigubai didesniu gyvenamu plotu negu sovietai okupuotoj Lietuvoje per 12 metų. Ir jie visą laiką drįsta pavergto krašto gyventojams ir laisvajam pasauliui kalbėti apie gerovę.

Prekybos įmonės. Smulkiųjų prekybos įmonių parodyta: 1940 m. 4200, 1950 - 3831, 1955 5581 1940 m. įmonių skaičius parodytas po prekybos nacionalizavimo, nes laisvoje Lietuvoje. pvz. 1938 m. be Vilniaus ir Klaipėdos sričių, buvo 18480 prekybos įmonių, į kurias įėjo ir valgyklos. Dabar valgyklų parodyta: 1940 m. - 730, 1950 - 953, 1955 m. - 1299.

Tarnautojų ir darbininkų parodyta.

1940 m. 187 000, 1950 m. 338 000, 1954 m. 467.000 ir 1955 m. 491.000.

Kadangi šie paskelbtieji skaičiai yra labai bendri, tai sunku juos lyginti su buv. Lietuvos statistika. Viena yra aišku, kad visokių tarnautojų ir pramonės darbininkų yra žymiai daugiau, negu buvo. Bet žemės ūky samdinių skaičius sumažėjo. Samdiniai yra tik sovchozuose ir MTS-se. Kolchozuose samdinių nėra, nes visi skaitosi artelės nariais. Tuo tarpu buv. Lietuvoje daugiausia samdinių buvo žemės ūkyje.

MĖNESINĖ KULTŪROS ŽURNALA

„AIDAI“

galima užsisakyti už 160 cruz. pas

- 1) Kun. Ant. Ausenką, (Dom Estanislau) São Bento vienuolynas.
- 2) „Mūsų Lietuva“ Kleb. Kun. P. Ragažinską ir Bronių Šukevičių Vila Zelinoj.
- 3) Beturpiai — Inž. M. Ivanauską.

Kultūringas Popietis.

«Padėkit platinti pakvietimus blynų baliui» – sako kua. J. Šeškevičius ir jo vedas atspindi nuovargį ir susirūpinimą. Teliko savaitė pakvietimų mažai išparduota, kas žino gal ir nepasisėks...

Bet atėjo kovė m. 3 d. sau lėtas, karštas sekmadienio popietis ir įėjusi V. Zelinos gimnazijos salėn nustebau pa mačiusi ją pilną publikos, kaip įprastai, suvažiavusios iš visų S. Paulo apylinkių. Čia ir pražilusios močiutės ir tėvukai, kurie dar rusų japonų karė dalyvavo, ir greta jų papurgalviai šviesiplaukiai vaikaičiai rožiniais kumštu kais, mėlynomis nustebusio mis akutėmis.

Programa, pagal Dédé Juozo principą, pradėta punktuoliai 4 val. Ją užpildė vientisai jaunosios kartos pajėgos, parodydamos savo gabumus. Pirmausia mažytis Robertukas Kilčiauskas dar nepasiekęs pėdalu kojytėmis, paskambino pianu Francisco Russo «Vaikučiai žaidžia». Mokytojos J. Valeikienės lietuviškos mokyklos mokiniai pašoko «Kalvelė», akordeonu grojant M. Vaičiūnui.

Liucytė Adamavičiūtė ir Asta Vinkšnaitytė keturiomis rankomis pianu paskambino Strellogo «Gegužės gėlės». Pradedanti akordeonistė Amelija Zaperskaitė solo pagrojo «Plaukė žaselė».

Po to į sceną išeina labai labai rimtai vienas po kito lietuviškos mokyklos chorelio dainininkai tvarkingai susitodami kiekvienas savo vieton. M. Kindurienei kanklėmis pritariant jie darniai su dainuoja: St. Šimkaus «Ant tėvelio dvaro» ir «Eisim broleliai namo». Iš jų išsiskiria berniukų kvintetas ir dviem balsais padainuoja Vanagaičio «Subatos vakarėli». «Jiems bedainuojant, matau, kaip vienas tėvukų nubraukia ašarą nuo skruosto, kitas – pirštu baksi į save: «ir jis dainavęs tą dainą Lietuvos kaime, ir kai užplėsdavęs, tai net klėties sienos plyšdavusios... Ši naujai pasirodžiusi kvinteta sudaro mokiniai: Robertas Pavilonis, Leonardas Karšauskas, Robertas Tījūnėlis, Jonas Geležauskas ir Rikardas Petraitis. Po to Rikardas Petraitis ir Marcelina Šataitė duetu padainuoja «Dzieduką». Publika dar labai sujudinta. Daugeliui tai tikra staigmena. Visas dainas mokino ir kanklėmis pritarė

M. Kinduriene. Uždangai užsiskleidus scenoj pasirodo m. žoji Sandra ir Leonardas, jie deklamuoja iš lietuviškos tautosakos «Ar žinai berneli». Jie deklamuoja drąsiai, aiškiai. Po to Moinho Velho lietuviškos mokyklos mokiniai-tautinių šokių grupė parengta agr. M. Vinkšnaitienės pašoko «Kubila» ir «Kapurinė Šiai grupei linkėtina daugiau mankštos. Aldona Zaperskaitė iš Bom Retiro ir Rožytė Tubelytė iš Moinho Velho nuotaikingai pagrojo akordeonais «Quem será».

V. Zelinos mergaičių kvartetas: Helena ir Julija Simonytės, Monika Jonavičiūtė ir Marija Višniauskaitė, pianu akompanuojant Aldonai Nadolskytei, melodringai padainavo dvi lietuviškas dainas. O akordeonų kvartetas: Nėlė Urniežytė, Aldona Zaperskaitė, Viktorija Pukenytė ir V. Ambrzevičius pagrojo «Klumpakojį».

Ateitininkai, Juozas Tījūnėlis ir Juozas Tatarūnas, duetu padainavo «Teka saulė» ir «Sutems tamsi naktuzėlė».

Moksleiviai ateitininkai paruošė Juliano Guigois labai dailiai pašoko «Vėdara» ir nepaprasto pasisekimo sulaukusį komplikuotą savo figūromis «Malūną». Šis programos numeris, labiausiai sužadėjęs publiką, jai prašant buvo pakartotas. J. Guiga įtikino žiūrovus savo puikiu sugebėjimu tautinių šokių parengime. Taip pat rūpestingai buvo pasiruošusios ir akordeonistės grojančios šokiams. Duetas: Zaretė Paukštytė ir Irena Adomavičiūtė gražiai akordeonais išpildė W. Wasarenio «Tiktai vieną kartą».

Čia pirmą kartą pasirodė ir suorganizuotas ateitininkų mišrus choras rūpestingai paruoštas p. lėš Elviro Kilčiaus kaitės, sudainavęs Čiurlionies «Šeriau žirgelį» ir «O čia čia... Choras nuskambėjo darniai ir nuotaikingai. Pabaigai akordeonistu orkestras, kuris irgi yra naujiena mūsų kolonijoje, pagrojo lietuvių liaudies dainą «Žvirblis» ir «Simplicidade». Orkestra sudarė dvylikos mokslievių akordeonistų iš V. Zelinos, V. Belos, Prudentės, Moinho Velho, Bom Retiro, Casa Verde ir Sto André, jiems vadovauja Zaretė Paukštytė. Gerai skaitė ir programos pranešėjai, tik gaila kad publika mažai dėmesio kreipė į jų pilnus sąnojaus pranešimus

ir per triukšmą toliau sėdintiems sunku buvo ką suprasti.

Publika liko sužavėta gražiu lietuviško jaunimo pasirodymu, kuris tikrai apjungia visą S. Paulo jaunąją kartą. Po programos sekė šokiai ir «blynų» vaišės.

Programa buvo turtinga, įvairi ir svarbiausia, tikrai rūpestingai paruošta. Tenka dar kartą pripažinti kun. J. Šeškevičiui jo organizacinius sugebėjimus ir išreikšti nuoširdžią padėką už jo nenuilstamas pastangas sujudinti ir sujungti mūsų lietuvišką jaunimą bendruose parengimuose. Juk daugumas buvo atostogose, bet nežiūrint lietaus, purvo ir nakties tamsos, visi entuziastingai rinkosi į repeticijas ir įrodė, kad užsispyrimu ir gera valia galima daug pasiegti. Akmenė.

(tąsa iš 1 pusl.)

Šoferis gerai nusiteikęs, gal ka «paragavęs» minėtose vestuvėse - pusantros valandos kelionė atliko per valandą. Na, įvažiavus į privatinį fazendų kelią, nebegalėjo toli važiuoti. Tiek daug rėvų ir duobių, kad vargais negalais prasimušė, tartarūgos greičiu, apie kilometrą. Toliau ravai taip gylūs, kad jau visi neįmanoma automobiliu važiuoti. Taigi likusius 2 kilometrus iki fazendierių namų teko eiti pėsčiom su visu bagažu. Bet tai jau niekis Pakelyje, besivaikščiojančios fazendierių ir kolonistų dukterys «atėmė» dalį bagažo ir laimingai pasiekė namus dar su šviesa. Prie vartų laukė mūsų gražus būrelis brolių lietuvių.

Traktorius dar nebuvo grįžęs iš Angatubos. Grįžo tik 21 val. Nepaisydamas sutaręs valandos, jis laukė mūsų iki 19,30 val. Po vakarienės pradėjau klausyti išpažinčių. Ir taip buvo apie 3 valandas laiko.

NA, ŽODIS APIE VIETINIUS LIETUVIUS

Vilkų šeima, šeimos tėvas, a. a. Jonas Vilkas, dar neišaiškintose aplinkybėse miręs prieš trejus metus. Liko, ir dabar šeiminkauja žmona Konstancija su trimis šunimis ir tiek pat dukterų. Vyresnysis sūnus Stasys, maždaug 25 metų amžiaus, puikiai pavažiuoja tėvelį fazendos administracijoje, Stasiui padeda seselė Živilė Jonas, Itapetiningos valdiškos gimnazijos Curso científico mokinys. Milda, tos pačios gimnazijos ketvirtosios klasės mokinė. Petrukas, lauko ketvirtąjį skyrių Angatubos pradinės mokyklos kasdien ankstyrytą joga į miestelį. Arkli pririša prie tvoros, kur jis išbūna 4 valandas, kol jaunas Vilkiukas išklauso visų pamokų. Žavingoji Birutė, vos baigusi Itapetiningos mokytojų seminariją (Escola Normal), šiemet mokytojaus Angatubos tik įsteigtoje gimnazijoje. Dėstys paišybą (Desenho) ir rankdarbystę («Trabalhos Manuais»). Visi vilkiukai ir vilkytės supranta gerai, o vyresnieji moka net rašyti lietuviškai. Taip pat, visi moka kalbėti lietuviškai, tik nelabai drįsta Tyčia jų išklausi-nėjau daugybę net sunkesnių žodžių ir visus žinojo. Kartais mokėjo išversti į mūsų kalbą ir tokius braziliškus daiktus kurių vertimo aš pats nežinojau ar neatminiau. Bet tiesa ir tai gaila - tarp savęs vaikai kalba braziliskai. Neretai pasitaiko, kad ir mamytė Konstancija tame jiems padeda. Bet tai jai atsitinka gal tik per užmiršimą, nes la

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė

Mažas Namelis

Mažam namely spinksi žiburėlis,
Ir ten jauku ramu.
Keliai pilni žmonių ir nežinomybę skuba.
Ir jie netur namų.

Kad aš turėčiau tokią nameliuką.
Prilipusį kur prie uolos,
Kurios viršūnėje lizdas ereliai suka —
Ten laukčiau laivo grįžtant atgalios.

Dabar man rodos, kaip kregždė pakriūtėj
Gyvenčiau ir nebūt baisu...
Bet, kai audra suklyps ant kelių,
Aš vėl ilgėsiuos saulės, erdvės ir dausų.

bai nori, kad jos vaikai mokėtų gražiai kalbėti, kaip norėjo a. a. šeimos tėvas.

Živilė, Birutė ir Milda - tikros lietuviškos gėlės savo gražumu ir krikščioniškomis dorybėmis dabinančios visą apylinkę.

Ponų vilkų rupestingoje priežiūroje gyvena senelis Aleksandras Pikauskas. Jis, daug metų dirbęs pas a. a. Joną Vilką, jau nedaug jėgų turi. Tačiau išskyrus sunkų kosulį, dar visai sveikas Kosulys, kaip jis pasakoja, jau labai senas:

— Tarnavau caro kariuomenėje, vieną kartą mano oficerius norėjo išbandyti tuo metu dar primityviškas kaukes prieš nuodingąsias dujas. Apmovė galvą man ir dar keiliams kitiems kareiviams, su varė mus į vieną kambarį ir paleido dujas. Aš pradėjau trokšti. Rėkdamas kiek tik gerklė leido ir mosuodamas rankomis, sudribau ant aslo. Tada mane ištraukė iš kambario ir nuvežė į ligoninę, kur išbuva kelias savaites. Nuo to laiko turiu šį nemalonų kosulį, pasakojo tankiai kosėdamas senelis.

Sakau «senelis», nes dešimtajį dešimtmetį einas žmogus yra pilnai užsitarnavęs tokį pavardimą. Pernai, kaip mačiau jo dokumentuose, jam suėjo 82 ar 83 metai amžiaus gerai neatmenu Na, šiemet jis staiga labai paseno, nes sakosi jau turįs net 95 metus amžiaus! Taigi, rods, kartais pasitaiko, kad žmogus per vienerius metus išgyvena net 12 ar 13.

Antanas ir Anastazija Senvaičiai, dar jauni tautiečiai, turi sūnus Vladą ir Antaną, bei dukrelę Mariją. Vyresnysis, Vladas Itapetiningos gimnazijos trečiosios klasės mokinys. Antanas, baigęs pradi

nę mokyklą, nenorėjo daugiau mokintis, padeda tėveliui ūkininkauti. Mažoji Maryte, til 11 metų amž., daug žadanti Itapetiningos gimnazijos pirmosios klasės gimnazistė. Per įstojamuosius egzaminus, jina, tarp daugelio kandidatų, laimėjusi antrąją vietą. Kas dėl kalbos mokėjimo, tarp p. Senvaičių vaikų yra gal truputiuką liūdniau negu pas Vilkus.

Tiek Vilka, kiek ir Sanvaičiai begalė geri ir malonūs lietuviai patriotai. Skaito mūsų spaudą. Gyvena visai pasiturinčiai. Galvijų priskaitant veršius, turi apie 1000 galvų. Arklių yra apie 20. Kiaulių, vištų, žasų, ančių ir kalakutų daugybė, net patys nežino kiek. Pagrindinis užsiėmimas — pieninkystė. Bet au gina kavą (tik sau), kukuružus, ryžius, pupeles, bulves, svogūnus ir daržoves. Patys sodina nelabai daug. Didesnė apdirbtos žemės dalis užleista «tretininkams», t. y. kolonistams, kurie apdirba žemę ir sėja ar sodina ka nori, su sąlyga, kad atiduotu fazendieriams trečiąją derliaus dalį Anksčiau sodino net kviečius ir rugius, dabar, sako neapsimoka.

Vilkienė girdėjusi, kad Pارانos estade gyvenęs lietuvis fazendierius Petras Vilkas. Kadangi jos vyras turėjo tokio vardo broli, labai norėtų sužinoti ar šis minėtas asmuo yra tas jo brolis, gi mės Obelių kaime, sūnus Stasio ir Onos Vilkų. Taigi pats minimas p. Petras Vilkas arba jį pažįstantieji malonai prašomi atsiliiepti pranešdami poniai Konstancijai (Konstancija Vilkas, Angatuba, Estado d. S. Paulo arba kua. Ant. Ausenkai telefonu 32—0934, ar laišku į caixa postal 118, S. Paulo). (B. D).

«TÉVYNĖS GARSAI»

VIENINTĖLIS LIETUVIŠKOS MUZIKOS PUSVALANDIS
GIRDIMAS VISOJ PIETŲ AMERIKOJ!

per Radio Difusora São Paulo PRF3-960 KC. ZYB7-49 m.
ZYB9 19 m.

SEKMADIENIAIS

Nuo 10:15 iki 10:45 - Lietuviška Muzika Plokštelėmis,
ir nuo 10:45 iki 11:00 - Nauja Programa:

«Brazilijos Lietuviai Interpretuoja Lietuvišką Muziką»

Speciali «Café Seletó» programa visiems! Gali užsirašyti ir dalyvauti visi lietuviai!

Nuo 10 val. kviečiame atsilankyti į Difusora (Sumaré) Studio «B». Kiekvieną sekmadienį bus skirstoma 10 dovanų!

Prisiuntę 2 tušėtu «Café Seletó» voku į Caixa Postal 403, ir dalyvausite premijų paskirstyme!

Priimame komercinius skelbimus ir pasveikinimus su plokštelėmis!

Vadovauja «Tėvynės Garsai» Kolektyvas

Adresas: Caixa Postal 403, São Paulo - Telef. 37-2265.

Siuntiniai i Lietuva ir i Sibira

Siunčiame įvairiausias medžiagas, avalynę, megstinius ir vaistus į Lietuvą ir į Sibirą!

Siuntiniai iš Amerikos, Brazilijos, Anglijos siunčiami per CENTRAL PARCEL SERVICE, INC., kuri pilnai siuntinius apdraudžia ir sumoka visus muitus. Gavėjas nieko nemoka! Pristatymas garantuotas!

Siuntiniai pasiekia Lietuvą per 6-8 savaites!

REIKALAUKITE KAINORAŠČIŲ!

Kreipkitės bet kuriuo metu

Jonas Valavičius

Rua Padre Benedito de Camargo, 698,
Penha, São Paulo.

Aleksandras Boguslauskas

Rua Frei Antonio de Guadalupe, 14, Vila Zelina
Arba rašykite Caixa postal 403 — São Paulo

ITAPETININGA

Laiškai:

Vasario mėn. 27 d. Itapetingos radijo stotis PRD-9, "Posto Esso" ir PRD 9 savininko maloni sutikimu, pasakydė 50 minučių Lietuvos nepriklausomybės šventės minėjimui. Programą sutvarkė ir vedė kun. Antanas Ausenka Plačian apie šį minėjimą, sulaukusį gražaus atgarsio vietos klausytojų tarpe, yra aprašoma kun. A. Ausenkos (D. Estanislau) kelionės užrašuose.

— L. K. Bendruomenės choras kovo m. 31 d. yra numatęs suruošti išvažiavimą į Santos arba Praia Grande Norintieji dalyvauti išvažiavime privalo iš anksto užsirašyti.

— «Mūsų Lietuvos» skaitytojas ir rėmėjas Jurgis Masys šiomis dienomis grįžęs iš Kanas, sako, kad savo kelio ne yra labai patenkintas «Mūsų Lietuvai» parvežė «ML» skaitytojo J. Švegzdos lauktuvių - 10 dolerių.

— Mokytojas Henrikas Nadelkis, mokytoja Osvaldo Cruz miesto gimnazijoje ir Escola Normal apsimokėjo «M. L.» prenumerata ir dar Cr. \$ 300,00 paaukojo laikraščio reikalams.

— Kovo m. 16 d. 7 val. bus mišios-egzekvijos už A. A. Sa verijos Raupelytės - Garrido sielą, kurias užprašė Gudanavičių šeima.

Kovo mėn. 12 d. 7 val. bus egzekvijos Vila Zelinoje už Sofiją Dušinskienę. Gi tą pat dieną 8 val. už Kazimierą Matuzonį.

— Blynų baliuje rastas laikrodėlis. Kreiptis į Mg. Vinkšnaičienę - rua Barão do Pirai, 65.

— Juodelis veltui sutaisė varpų pritvirtinimus, kas darbu ir medžiaga atsiėjo du tūkstančius kruzeirų. Už auką klebonas dėkoja.

A. Lazdauskui, W. Urbana vičiui, Kun. Miliui, Ad. O. Zagorskaitei, Jorge Matelsoniui, J. Skurkevičiui, Alg. Kazlauskui, Jurgiti Rutkauskui, Alb. Kasparavičiui, J. Seliokui, K. Talalai, A. Šlapelytei, P. Do vidaičiui, V. Balčiūnui, J. Mašulii, O. Rutkauskaitei, J. Sliesoraičiui.

VASARIO 16 TOJI S. PAULYJE

Lietuvos Nepriklausomybės Atstatymo paskelbimo sukaktuvių proga Lietuvos Konsulatas S. Paulyje iš pat ryto, pasipuošė Lietuvos trispalve, o p. Konsulą Aleksandrą Polišaitį, tają progą pasveikino:

Jo Ekscelencija Ponas Dr. Janio da Silva Quadros, São Paulo Gubernatorius, Jo Ekscelencija Dom Antonio Ferreira Macedo São Paulo Arkivyskuojos Vyskupas Pagalbininkas, São Paulo Estado (Provincijos) Valdžios Poniai Sekretoriai, Karjuomenės Vadovybė, São Paulo prefeitas p. Dr. Wladimir de Toledo Piza, São Paulo Estado Valdžios Cerimonialo Šefas Ponas Dr. Cornelio Procopio Araujo Carvalho, Prefeituros Protokolo Šefas Ponas Dr. Augusto Dalia, Svetimų Valstybių reziduojančių São Paulyje Konsulas, Sv. Juozapo parapijos klebonas kun. P. Ragažinskas, Seselės Pranciškietės, São Paulo lietuvių organizacijų vadovybės, pavieni Šão Paulo lietuvių kolonijos nariai. Skaučių Seserijos Vadija iš Čikagos, Dr. Synesio Rangel Pestana, Latvijos Igaliotas Ministeris Rio de Janeiro p. Dr. Peters Olinis, Dr. João Ribeiro Ramos ir kiti.

Be to, ankščiau išvardintąją progą Konsulas Aleksandras Polišaitis su Ponia savo rezidencijoje padarė priėmimą

Kai dėl pačio sukaktuvių viešo minėjimo, tai, turint galvoje, kad vasario 16 diena šiemet išpuolė šeštadienyje, tai pats kalbamas minėjimas buvo nukeltas į vasario 17 d. sekmadienį. Tuo budu, vasa-

Vasario mėn. 23 d. Vila Zelinoje lietuvių bažnyčioje sumainė žiedus Luiz Šlika su Birusė Narbutyte. Jauniesiems svotais buvo Elena ir Antanas Pavilioniai. Jaunuosius sutokė kun. P. Ragažinskas. Šliūbo metu giedojo L. K. Bendruomenės choras, nes abudu jaunieji yra choristai, Ave Maria giedojo v. Tatarūnas. Šaunios vaišės buvo gimnazijos salėje, kuriose dalyvavo arti 300 svečių Linkime, kad vestuvių dienos džiaugsmas ir meilė lydėtų per visas gyvenimo dienas.

Ir sumainė aukso

Žiedus.

rio 17 diena 10 val ir 15 min ryto dėka lietuvių radio pusvalandžio «Tėvynės Garsai» palankumu Konsulas Al. Polišaitis per radio stotį «Difusora», girdima visoj Pietų Amerikoj tarė žodį lietuviams gyvenančius užsienyje. O 11 val šv. Juozapo lietuvių bažnyčioje atsibuvo iškilmingos pamaldos, kurias laikė Jo Ekscelencija Vyskupas Dom Antonio Ferreira Macedo bei pasakė pritaikintą dieną atitinkamą pamokslą. Žmonių į pamaldas prisirinko pilnutėlė bažnyčia. Po pamaldų 15 val, Seselių Pranciškietė, gimnazijos salėje sekė tolimesnė minėjimo programa, kuri su sidarė iš oficialiosios ir meninės dalių. Šią paskutinąją minėjimo dalį atidarė Kun. P. Ragažinskas, pakviesdamas lietuvių Bendruomenės chorą sugiedoti Brazilijos Himną ir p. Algį Zibą programos pranešėju-vedėju. Po to, sekė Konsulo žodis kviečiant, kaip kaip kalboje per radio, taip ir šiuo atveju, lietuviams į bendrą Lietuvos vadavimo darbą bei pabrėžiant, kad tik bendrai dirbant ir vadovaujantis nedirbtina, bet nuoširdžia vienybe, mes atsielsime savo tikslo, būtent atraduosime Lietuvą. Toliau sekė p. H. Vala vičiaus kalba, prelegentas plačiau apsisėjo apie Lietu-

vos padėtį laike: Antroje Pasaulinio Karo bei po jo ir apie Lenkijos ir Vengrijos dabarties politinių įvykių eigą. Užsibaigus kalboms, sekė meniškoji dalis, kurią atliko lietuvių Bendruomenės choras, vadovaujamas maestro F. Girdausko, ir lietuvių kolonijos paskirų meninių pajėgų. Užsibaigus programai p. Konsulas Polišaitis paprašė susirinkusiųjų atsistojimu pagerbti, žuvusius kovose už Lietuvos Laisvę. Po to, buvo sugiedotas Lietuvos Himnas, tuo ir baigtas šis minėjimas, kuris praėjo gražiai, išpuodingai ir tvarkingai.

LIETUVOS KONSULAS GU BERNATUROJE

S. mėn, vasario mėn 28 d Lietuvos Konsulas Aleksandras Polišaitis lankėsi Gubernatoje pareikšti Jo Ekscelencijai Dr. Janio da Silva Quadros São Paulo Gubernatoriui padėką už sveikinimus ir linkėjimus vasario 16 tosios dienos proga.

ATEITININKAMS

Šį sekmadienį po 9 val, šv. Mišų informacinis ateitininkų susirinkimas, susirinkime bus pravesti balsavimai į vyriaus-

sią Ateitininkų Federacijos Tarybą. Jei kas negalėtų atvykti į susirinkimą, tai savo balsą gali atiduoti po pietų nuo 4 iki 5 val. Ramovėje. Balsuoti visų narių pareiga.

Ateitininkų choro repeticijos vybs sekmadieniais po 9 val. šv. Mišų.

TALKA KLEBONIJA

Praėjusiam numeryje skelbta 500, cr. auka yra ne Mačiulio, bet J. Masiulio. Šią savaitę aukojo p. Skrebiai 700, ir Casa Sprindys 822,00.

Darbu talkininkavo

A. Navickas išdazė ir išdėkavo tris kambarius, Alfredo Julio Tani ir jų socius tris kambarius istinkavo, stalių darbu atliko Čemarka, Bliūjus, Norbutas ir Váleris Pánskás. Beto darbu prisidėjo Kálnáuskás, Veiverys ir Jákaitis. Už talka visiems nuo širdus áčiū.

Šią savaitę pradėtas persi klausymas į naujas patalpas Klebonijos pašventinimas praėjusį sekmadienį, kaip buvo numatyta, neivyko, yra nukeltas į paskutinį kovo sekmadienį. Blynų balius apskaita bus paskelbta vėliau.

SKAITYK IR PLATINK

«MŪSŲ LIETUVA»

PARDUODAMAS patogioj,

komercinėj vietoj žemės sklypas, Praia Grande, Suarão miestely, prie pat bažnyčios. Sklypo plotas: 10x25. Elektra ir vanduo jau įvestas. Smulkesnių informacijų pas E. Rubliauską rua Tamuanas, 35, V. Zelina.

SIUVÉJAS

POVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhagapi, 9 - V. Zelina
(prasideda iš Av. Zelina, 595)

Escritório Contábil "Nascimento"

Irmãos Nascimento

REG. C. R. G. SP. Nº 1.484

Atlieka firmų atidarymus, perleidimus, komercines ir industrialines apyskaitas, sutvarko dokumentus, sudaro sutartis surašo prašymus ir kitos rūšies darbus atlieka.

Av. Zelina, 831 — Vila Zelina — Tel. 63-2767 - S. Paulo

Klauskis São Paulo Lietuvių Kultūrinės Radio Programos

Iš Radio Nove de Julho, kiekviena sekmadienį nuo 9,30 ligi 10:00 val., banga 540 klc.

Lietuviškas žodis radio bangomis tol bus girdimas, kol jį rems susipratę lietuviai.

Radijui paramą galima įteikti finansinės komisijos nariams asmeniškai arba siunčiant per pašta. finansų komisijos išdininko p. Petro Šimonio, ar kun. P. Ragažinsko vardu šiuo adresu: caixa postal 4118, São Paulo.

LIETUVI,

Nepraleisk progos pamatyti, kaip pavergtieji kovoja ir miršta už laisvę anapus geležinės uždangos.

Tai galėsi pamatyti šį sekmadienį kovo 10 d. 19 val. po vakarinių pamaldų, Vila Zelinoje, seselių pranciškietėjų

Gimnazijos salėje

Bus parodytos dvi filmos: Kardinolas Mindszenty ir Kova už laisvę. Nepraleiskite pamatyti šių dienų didvyrių!

Liet. Kat. Bendruomenės choro valdybos pranešimas

Liet. Kat. Bendruomenės choro valdyba praneša, kad ji nieko nėra įgaliojusi choro vardu bet kokiems tikslams aukų rinkti ir niekur neturi įgaliotinių aukų ar skelbimų rinkimui.

Choro rėmėjų mokesčių renka išdininkas ir kiti valdybos nariai.

Valdyba: P. Šimonis, V. Tatarūnas, A. Gudanavičiūtė, A. Kasparavičius, J. Baranauskas.

Jau iš anksto ruoškis į

SPAUDOS VAKARA,

kuri ruošia laikraštis «Mūsų Lietuva», balandžio m. 27 d.

Bus įdomi ir įvairi programa.